॥ ३२ ॥ वयंत्विति वंश्याभिप्रायेणबहुवचनम् तेष्वहंमुचुकुंदइतिप्रोक्तइतियुवनाश्वोमांधातुःपिताअतोमांधातायौवनाश्वः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ क्वचित्कदाचित्कश्चित्यद्यपिरजांस्यपिविममेगणितवान् तथापिजन्मानिकर्माणिनविमिमीते ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

शुश्रूषतामव्यलीकमस्माकंनरपुंगव ॥ स्वजन्मकर्मगोत्रंवाकथ्यतांयदिरोचते ॥ ३२ ॥ वयंतुपुरुषव्याघ्रऐक्ष्वाकाःक्षत्रबंधवः ॥ मुचुकुंदइतिप्रोक्तोयौवनाश्वात्मजःप्रभो ॥ ३३ ॥ चिरप्रजागरश्रांतोनिद्रयापहृतेंद्रियः ॥ शयेऽस्मिन्विजनेकामंकेनाप्युत्थापितोऽधुना ॥ ३४ ॥ सोऽपिभस्मीकृतोनूनमात्मीयेनैवपाप्मना ॥ अनंतरंभवान्श्रीमांल्लक्षितोऽमित्रशातनः ॥ ३५ ॥ तेजसातेऽविषह्येणभूरिद्रष्टुंनशक्नुमः ॥ हतौजसोमहाभागमाननीयोऽसिदेहिनाम् ॥ ३६ ॥ एवंसंभाषितोराज्ञाभगवान्भूतभावनः ॥ प्रत्याहप्रहसन्वाण्यामेघनादगभीरया ॥ ३७ ॥ श्रीभगवानुवाच जन्मकर्माभिधानानिसंतिमेंऽगसहस्रशः ॥ नशक्यंतेऽनुसंख्यातुमनंतत्वान्मयाऽपिहि ॥ ३८ ॥ क्वचिद्रजांसिविममेपार्थिवान्युरुजन्मभिः ॥ गुणकर्माभिधानानिनमेजन्मानिकर्हिचित् ॥ ३९ ॥ कालत्रयोपपन्नानिजन्मकर्माणिमेनृप ॥ अनुक्रमंतोनैवांतंगच्छंतिपरमर्षयः ॥ ४० ॥ तथाप्यद्यतनान्यंगशृणुष्वगदतोमम ॥ विज्ञापितोविरिंच्येनपुराऽहंधर्मगुप्तये ॥ भूमेर्भाराय माणानामसुराणांक्षयायच ॥ ४१ ॥ अवतीर्णोयदुकुलेगृहआनकदुंदुभेः ॥ वदंतिवासुदेवेतिवसुदेवसुतंहिमाम् ॥ ४२ ॥ कालनेमिर्हतःकंसःप्रलंबाद्याश्चसद्विषः ॥ अयंचयवनोदग्धोराजंस्तेतिग्मचक्षुषा ॥ ४३ ॥ सोऽहंतवानुग्रहार्थंगुहामेतामुपागतः ॥ प्रार्थितःप्रचुरंपूर्वंत्वयाहंभक्तवत्सलः ॥ ४४ ॥ वरान्वृणीष्वराजर्षे सर्वान्कामान्ददामिते ॥ मांप्रपन्नोजनःकश्चिन्नभूयोऽर्हतिशोचितुम् ॥ ४५ ॥

॥ ४२ ॥ तेतिग्मचक्षुषानिमित्तेनमयैवदग्धः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अपूर्णोऽहमितिशोचितुम् यद्वा अन्यैर्दत्तेषुवरेषुक्षीयमाणेषुयथाशोचति नैवंमांप्रपन्नःमद्दत्तवराणामक्षय्यत्वादितिभावः ॥ ४५ ॥